

علیه مضحک‌های به نام انتخابات!

هیئت سیاسی - اجرائی حزب چپ ایران

مرگ ابراهیم رئیسی، جمهوری اسلامی را درگیر سازماندهی مضحک‌های دیگر برای پرکردن جای خالی او کرده است. این بار هم، طبق معمول، کاندیداهای مختلفی به میدان آمده‌اند. از رد صلاحیت‌شده‌های دوره‌ی قبل، تا وزرای دولت کنونی و پیشین، همه دوباره به صف شده‌اند، تا گزینش کسی «مثل رئیسی» را برای رهبر حکومت ممکن کنند. چرخ‌دنده‌های انتصاب جدید روغن‌کاری شده‌است. آن‌ها که هنوز دل در گرو مرحمت صاحبان قدرت دارند، دوباره با شرط و شروط به راه افتاده‌اند. شرط‌بندی‌ها هم شروع شده‌است. گمانه‌زنی‌ها تا امکان تغییر در جمهوری اسلامی، بال و پر گشوده‌اند. اما اکثریت مردم ایران به تجربه دریافته‌اند که هیچ امیدی به تغییر از درون این حکومت نیست. داعیه‌ها در مورد اصلاح این حکومت فاسد و قرون وسطائی، در منجلاب درونی آن به بن‌بست رسیده‌است. نظام حاکم با ساختار مذهبی آن، نه اصلاح پذیر است و نه جنگ قدرت داخلی آن توقف‌پذیر است. مردم یقین خود در مورد اصلاح ناپذیری را بارها در آبان ۹۶، در دی ماه ۹۸ و نهایتاً در جنبش انقلابی «زن، زندگی، آزادی» با صدای بلند اعلام کرده‌اند. تحولاتی که در جامعه‌ی ما و در طول چندین دهه تلاش برای رهائی از جمهوری اسلامی صورت گرفته، گسست بی‌بازگشت جامعه از این رژیم را، قطعی کرده‌است.

جمهوری اسلامی امروز با بحران‌هایی مواجه است که نه از توانائی حل آن‌ها برخوردار است و نه امکانی برای برون رفت از بن‌بست‌های ناشی از آن‌ها در عرصه‌های مختلف دارد: از ابر بحران اقتصادی، تا نارضایتی فزاینده در جامعه، گسترش جنبش‌های مطالباتی گروه‌های مختلف مردم؛ از فساد ساختاری، ناکارآمدی دستگاه دولتی تا انزوای بین‌المللی و گسترش تفرقه و واگرایی نیروهای درون حکومت. از طرف دیگر، جامعه‌ی ما پتانسیل انقلابی عظیمی را در خود نهفته دارد و نشانه‌های آن، در هر فرصتی سر برمی‌آورد. مبارزات مدنی در آن عمق و وسعت بی‌سابقه‌ای یافته‌اند و طی یک سال گذشته، بیش از دو هزار برآمد مدنی و اعتصاب از سوی کارگران، مالباختگان، بازنشستگان، آموزگاران و دیگر گروه‌بندی‌های اجتماعی را به خود دیده‌است.

انتخابات در جمهوری اسلامی آزاد نبوده و در بهترین حالت در بین گروه‌بندی‌های داخل حکومت برگزار شده‌است. گرچه به تدریج همین هم تحمل نشده و طی سال‌های اخیر، به حلقه‌ی کوچکی از معتمدان حکومت محدود شده و اصولاً به نوعی انتصاب تبدیل گشته‌است. در کشور ما حکومت‌ها اعم از رژیم پهلوی و جمهوری اسلامی در دوره‌های مختلف، تلاش کرده‌اند که با کنترل بر صندوق‌های رای، نتیجه‌ی مطلوب خود از درون این صندوق‌ها بیرون بیاورند. روندی که در دوران رژیم پهلوی به گزینش از بالا تبدیل شد و در جمهوری اسلامی به نحو دیگری، به یک ساختار سازمان‌یافته ارتقا یافته که قبل از انتخابات، حتی در مورد مجلس هم، نتیجه را پیشاپیش روشن می‌کند. این نوع انتصاب‌ها و صحنه‌آرائی‌ها، ممکن است در دوران ثبات دیکتاتوری و استبداد برای کنترل اوضاع کافی باشند، اما در دوران‌های بحرانی مثل وضعیت کنونی جامعه، می‌توانند به ضد خود هم تبدیل شده و ثبات ظاهری و پوشالی حکومت را درهم بریزند. تجربه‌ی فروپاشی رژیم پهلوی در عرض مدت کوتاهی بعد از برآمد جنبش مردم، گویای این واقعیت است. در آن دوره نیز نه مجلس فرمایشی، نه ساواک مخوف و نه دولت جان‌نثار، هیچ‌کدام قادر نشدند مانع این فروپاشی شوند و خود قبل از همه، از هستی ساقط شدند. اکنون هم، دستگاه ولایت فقیه و ذوب شدگان در این دستگاه، در تقلاي آن هستند که با ضرب و زور، کنترل و تهدید مطبوعات، شهیدسازی از رئیسی جلاد، خاک در چشم مردمی پیاشند که با جنبش انقلابی خود، پایان دادن به این نظام فاسد را فریاد می‌زنند. جمهوری اسلامی از نفرت مردم از رژیم آگاه است و برای برپائی مضحکه کنونی نیز، دست به ایجاد هراس هرچه بیشتر در جامعه زده‌است. دستور العمل هیئت نظارت بر مطبوعات، مصداق بارز این وحشت حکومت است، که طبق آن «انتشار هرگونه محتوا به منظور ترغیب و تشویق مردم به تحریم و یا کاهش مشارکت در انتخابات، تجمع اعتراض‌آمیز بدون مجوز، اعتصاب و تحصن را مصداق محتوای مجرمانه» است. از همین حالا شمشیرها از رو بسته شده‌است تا سیرک انتخاباتی رژیم، بدون مزاحمت و مطابق برنامه‌ی تعیین شده پیش برود.

حزب چپ ایران همگان را به دوری از مضحکه‌ی انتخاباتی جمهوری اسلامی در هشتم تیرماه و تحریم فعال نمایش رسوای رژیم فرامی‌خواند؛ با شعار «نه» به جمهوری اسلامی، آری به جنبش انقلابی «زن، زندگی، آزادی»، مقابله با ترفندهای رژیم را به فرصتی برای برآمد مشترک و گسترده‌ی نیروهای جمهوریخواه چپ، دموکرات و همگامی با همه‌ی نیروهای آزادی‌خواه و دموکراسی‌خواه کشور، در جهت رهائی از جمهوری اسلامی و بنیان یک جامعه‌ی آزاد با حکومتی متکی بر آراء آزادانه‌ی مردم تبدیل کنیم و دست در دست هم، بکوشیم با تشویق سازمانیابی و متشکل شدن در بخش‌های گوناگون جنبش‌های مردمی، قدرت عمل مردم را برای به دست گرفتن سرنوشت جامعه، تقویت کنیم.

هیئت سیاسی - اجرائی حزب چپ ایران

۱۷ خرداد ۱۴۰۳ - ۶ ژوئن ۲۰۲۴

Source URL: <https://bepish.org/node/10903>